

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

✘ Ο Πυθαγόρας, ένας από τους πιο σημαντικούς και ανατρεπτικούς φιλοσόφους της Αρχαίας Ελλάδας έζησε από το 570 μέχρι το 490 π.Χ. Πέρασε τα νεανικά χρόνια του στην Σάμο. Στην ηλικία των 40 ετών μετακόμισε στον Κρότωνα της νότιας Ιταλίας ο οποίος ήταν Ελληνική αποικία και εκεί είχε την μεγαλύτερη φιλοσοφική του δραστηριότητα. Δεν άφησε γραπτά ούτε οι σύγχρονοί του έγραψαν για αυτόν.

Παρόλα αυτά τους επόμενους αιώνες δημιουργήθηκε για το πρόσωπό του ένας μύθος και πολλές φορές αντιμετωπίζονταν σαν ημίθεος που επηρέασε την φιλοσοφική σκέψη του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη.

Η μελέτη του Πυθαγόρα πίσω από αυτήν την θεοποίηση έρχεται να τον αντιμετωπίσει σαν μεγάλο μαθηματικό και επιστήμονα ο οποίος εκτός από φιλόσοφος ήταν και **μεγάλος μύστης**. Παρόλη την εντύπωση που μας δημιουργείται στην σημερινή εποχή για το μαθηματικό του μεγαλείο μελετώντας τον Πυθαγόρα και την δράση του την εποχή πριν από την εποχή του **Πλάτωνα και του Αριστοτέλη** ανακαλύπτουμε ότι ο Πυθαγόρας δεν ήταν γνωστός για την επιστημονική του γνώση τόσο, όσο για την ιδιοφυία του στην μελέτη της ψυχής μετά τον θάνατο.

Ο Πυθαγόρας πριν δημιουργήσει την σχολή του των 400 ατόμων στην Ιταλία ταξίδεψε στις μυστικιστικές Ινδία και Αίγυπτο και η επαφή του με τους Μύστες και Αγίους των περιοχών εκεί που μελετούσαν και λειτουργούσαν με τις Βέδες έπαιξε καθοριστικό ρόλο για τον κορμό της φιλοσοφίας του για την αιώνα ψυχή των διαρκών **ενσαρκώσεων**.

Παραμένει σε αμφισβήτηση εάν επίσης ασχολήθηκε με την ριζοσπαστική **κοσμολογία**, που ήταν και αντικείμενο των προσωκρατικών φιλοσόφων και εάν ήταν και με οποιαδήποτε έννοια μαθηματικός. Παρόλα αυτά ενδείξεις μας δείχνουν ότι ο Πυθαγόρας παρουσίασε ένα σύμπαν που διακατέχεται από ηθικές

αρχές και σημαντικές αριθμητικές σχέσεις. Σε ένα τέτοιο σύμπαν οι πλανήτες λειτουργούν σαν όργανα μιας θεϊκής εκδίκευσης, ο ήλιος και το φεγγάρι είναι τα νησιά των ευλογημένων που θα μπορούσαμε να πάμε εάν ζήσουμε μία ζωή καλή, ενώ οι κεραυνοί υπάρχουν για να τρομάζουν τις ψυχές που βασανίζονται στα Τάρταρα.

Τα θεϊκά σώματα επίσης εμφανίζονται να έχουν κίνηση σε σχέση με μαθηματικές αναλογίες που κυβερνούν τα συγκλίνοντα μουσικά διαστήματα σε σκοπό να παράγουν την μουσική των ουρανών, τα οποία σε μελλοντικές παραδόσεις αναπτύχθηκαν στην αρμονία των σφαιρών. Είναι αμφίβολο εάν ο ίδιος ο Πυθαγόρας σκέφτονταν με όρους των **σφαιρών**, και ότι τα μαθηματικά των **κινήσεων του σύμπαντος** επεξεργάστηκαν με λεπτομέρεια στην θεωρία τους. Υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία παντός ότι μελέτησε τις σχέσεις μεταξύ των αριθμών όπως αυτές αναπτύχθηκαν στο λεγόμενο **Πυθαγόρειο θεώρημα**, παρόλα αυτά δεν είναι πιθανό να απέδειξε το θεώρημα αυτό.

Το σύμπαν του Πυθαγόρα αναπτύχθηκε με πιο επιστημονικό και μαθηματικό τρόπο από τους διαδόχους του, το Φιλόλαο και τον Αρχύτα. Ο Πυθαγόρας μίλησε από μια πιο αισιόδοξη πλευρά για την τύχη της ψυχής μετά τον θάνατο και βρήκε έναν τρόπο ζωής που ήταν ελκυστικός για τους ακόλουθούς του.

Σύμφωνα με την παράδοση δημιουργήθηκαν 2 Πυθαγόρειες σχολές σκέψης. Οι Μαθηματικοί και οι Ακουσματικοί. Οι πρώτη σχολή ασχολήθηκε περισσότερο με μαθηματικές και επιστημονικές εργασίες ενώ η δεύτερη περισσότερο με τις διδασκαλίες του για το θείο.

Οι Πυθαγόρειοι ήταν πολύ γνωστοί χορτοφάγοι για θρησκευτικούς, ηθικούς και ασκητικούς λόγους και συγκεκριμένα για την ιδέα της μετεμψύχωσης και της πορείας της ψυχής.

Διάσημη πλέον και η ρήση του ότι όσο ο άνθρωπος θα σφαγιάζει τα ζώα στον πλανήτη δεν θα συνεχίζει να σκοτώνει και τον συνάνθρωπό του.

Πηγή: en-gr.com

Φωτό: βικιπαίδεια